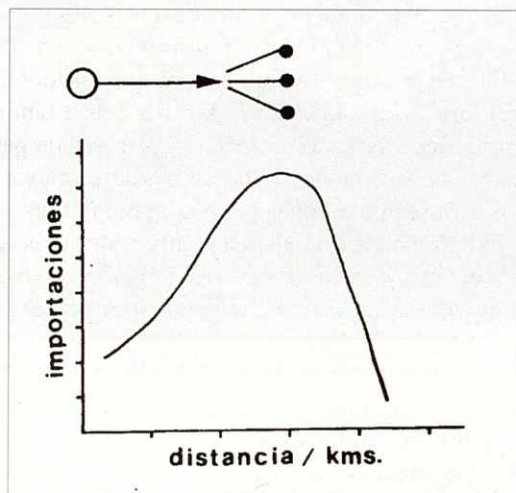

60 km des de la costa a l'interior, la presència d'aquestes importacions va disminuint progressivament, però malgrat això, l'evidència d'aquests béns en distàncies entre 60 i 120 km, molt a l'interior, sovint fan pensar en la possible existència dels anomenats "punts intermedis d'intercanvi" (3). (gràfic 1)

Gràfic 1. Model de la corba de declivi comercial del Baix Aragó i Catalunya interior (s. VII-V a C).
Cercle blanc = punt comercial costaner i punts negres = poblats de l'interior

-Proposta d'accés a l'interior: la serralada litoral.

-Intent d'aplicació d'un model de gravitació comercial a la Laietània, concretament a la serralada litoral, a les comarques del Maresme i el Vallès Oriental.

De l'arribada dels pobles colonitzadors orientals des de les factories pròximes a Catalunya, tant fenícies com gregues, se'n dona testimoni a Burriac (Cabrera de Mar) (foto 1). Les troballes d'àmfores ibero-púniques imitacions del tipus Manà A, (4) i un kylix grec, ens situen al segle VI aC. Aquest poblat s'estén per tota la muntanya de Burriac de 401 metres d'alçada, on destaca un edifici de planta rectangular de 8'5 x 5 metres que conté dos bassaments de columna, una llar d'un metre i mig de costat i una banqueta, datable en un moment abans del segle IV aC, J.Barberà i R.Pascual (5) li han atribuït una funció que recorda el "megaron" de la Mediterrània oriental. Acompanyen les estructures arquitectòniques del poblat un nombre important de sitges disperses per tota la vall (foto 2). A partir d'aquí les mercaderies importades que arriben a la platja de Mataró devien ser emmagatzemades al poblat de Burriac, per tal de ser redistribuïdes posteriorment a l'interior. Per altra banda, Burriac complia la funció de principal centre captador en l'escala de gravitació comercial de l'excedent agrícola indígena (foto 3).